

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl soudkyní Mgr. Danielou Kadlečkovou ve věci

navrhovatele: [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený obecným zmocněncem [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

proti

účastníku: **1. Ardagh MP Group Netherlands B. V.**
sídlem Zutphenseweg 51, 7418AH Deventer, Nizozemsko
zastoupený advokátem Mgr. Jindřichem Králem
sídlem Husova 240/5, 110 00 Praha

a

účastníku: **2. Trivium Packaging Czech Republic, s. r. o., IČO 29296803**
sídlem Tovární 67, 503 52 Skřivany
zastoupený advokátem Mgr. Jindřichem Králem
sídlem Husova 5, 110 00 Praha

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění

takto:

- I. Určuje se, že přiměřené protiplnění za 1 kus akcie společnosti (původně) Impress, a. s., IČO 46506381, Tovární 67, 503 52 Skřivany, nyní Trivium Packaging Czech Republic, s. r. o., IČO 29296803, o nominální hodnotě 1 000 Kč, z důvodu přechodu vlastnického práva ke všem akciím (původně) společnosti Impress, a. s., z akcionářů společnosti odlišných od hlavního akcionáře na hlavního akcionáře, o kterém rozhodla valná hromada (původně) společnosti Impress, a. s., konaná dne 12. listopadu 2010, činí 1 819 Kč.**
- II. Účastníci 1. a 2. jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit navrhovateli na nákladech řízení částku 68 810 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. O nákladech řízení státu bude rozhodnuto samostatným usnesením po rozhodnutí Vrchního soudu v Praze o odvolání navrhovatele proti usnesení ze dne 15. května 2023, č. j. 35 Cm 26/2013-1083.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem podaným k soudu dne 20. prosince 2010 domáhal přezkoumání přiměřenosti protiplnění. Návrh odůvodnil tím, že jako vlastník účastnických cenných papírů společnosti Impress, a. s., IČO 46506381 (dále též „společnost Impress“), ve smyslu § 183k odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (dále jen „obchodní zákoník“), žádá o přezkoumání přiměřenosti protiplnění poskytnutého hlavním akcionářem (původně) Impress Metal Packaging Strojbal B. V., nyní Ardagh MP Group Netherlands B. V. (dále též „hlavní akcionář“ nebo „první účastník“), ostatním akcionářům podle § 183i a násl. obchodního zákoníku a o určení správné výše protiplnění za jednu akcii společnosti Impress. V doplnění návrhu, který zdejšímu soudu došel dne 3. dubna 2013, navrhovatel uvedl, že vlastnil

18 akcií na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000 Kč. Soudní rozhodnutí v této věci bude mít vliv na několik tisíc drobných akcionářů, držících 82 868 ks akcií o celkové jmenovité hodnotě 82 868 000 Kč, když potencionální rozdíl do hodnoty přiměřeného protiplnění minoritním akcionářům představuje cca 80 milionů Kč. Mimořádná valná hromada společnosti Impress, konaná dne 12. listopadu 2010, rozhodla o přechodu akcií společnosti ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře. Mimořádná valná hromada přijala usnesení tak, že vzala na vědomí, že hlavním akcionářem společnosti Impress, oprávněným požadovat přechod všech účastnických cenných papírů ve vlastnictví ostatních akcionářů, je společnost hlavního akcionáře s tím, že tento k rozhodnému dni vlastnil kmenové akcie společnosti Impress (emise CZ0005103861) na jméno o jmenovité hodnotě každé akci 100 000 Kč v počtu 4 623 ks, kmenové akcie společnosti Impress (emise CZ 0005103754) na majitele o jmenovité hodnotě každé akcie 1 000 Kč v počtu 13 326 ks a kmenové akcie společnosti Impress (emise CZ0005103663) na jméno o jmenovité hodnotě každé akcie 1 000 Kč v počtu 348 019 ks, tj. akcie emitované společností Impress o celkové jmenovité hodnotě 823 645 000 Kč, což představovalo 90,858 % základního kapitálu společnosti Impress, s nímž byla spojena hlasovací práva a zároveň akcie, s nimiž byl spojen 90,858 % podíl na hlasovacích právech společnosti Impress. Mimořádná valná hromada schvalovala přechod ostatních účastnických cenných papírů společnosti Impress ve vlastnictví ostatních akcionářů, tj. celkem 82 868 ks nekótovaných kmenových akcií společnosti Impress (emise CZ0005103663) v zaknihované podobě ve formě na jméno o jmenovité hodnotě každé akcie 1 000 Kč, které nebyly ve vlastnictví hlavního akcionáře, na hlavního akcionáře. Vlastnické právo k akciím ostatních akcionářů přešlo na hlavního akcionáře uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu usnesení valné hromady do obchodního rejstříku. Mimořádná valná hromada určila, že výše protiplnění činí 863 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akci v zaknihované podobě ve formě na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč a že přiměřenost a spravedlnost výše protiplnění byla stanovena v souladu s § 183m odst. 1 obchodního zákoníku na základě stavu majetku společnosti Impress a výhledu jejich výnosů a je doložena znaleckým posudkem č. 07-10-2010/242 (dále též „znalecký posudek BDO č. 1“), vypracovaným BDO Appraisal services – Znalecký ústav, s. r. o., IČO 27599582 (dále též „znalecký ústav BDO“). Mimořádná valná hromada osvědčila, že hlavní akcionář potvrzením [REDAKCE], ze dne [REDAKCE] 2010 prokázal, že složil u této banky peněžní prostředky ve výši celkového protiplnění. Dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniklo právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci zaknihovaných cenných papírů. Mimořádná valná hromada určila lhůtu pro poskytnutí protiplnění v délce dvou měsíců od přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům na hlavního akcionáře a dále podrobnosti ohledně provedení výplaty protiplnění [REDAKCE]. Toto usnesení valné hromady bylo do obchodního rejstříku zapsáno dne 18. listopadu 2010 a zveřejněno v obchodním věstníku č. 47/2010 dne 24. listopadu 2010. Uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění, tj. dne 24. prosince 2010, došlo k přechodu vlastnického práva k akciím společnosti z navrhovatele na hlavního akcionáře. Navrhovatel dále uvedl, že protiplnění určené hlavním akcionářem je podle něj zcela neadekvátní reálné hodnotě akcie, jelikož, aby byla cena protiplnění přiměřená a spravedlivá, musí být akcionáři za odnětí jeho investice poskytnuta plná náhrada. Dále navrhovatel označil vytýkané vady znaleckého posudku pro určení výše protiplnění hlavním akcionářem, a to o cca 60 % podhodnocené Cash Flow; nesprávné užití velikostní přírážky (velikostní efekt se projevuje pouze u společností s tržní kapitalizací do cca 5 milionů USD, tedy cca 100 milionů Kč); i pokud by se použila, výše 3,99 % je zcela mimo realitu, přípustná je v daném případě maximálně cca 1,62 %; nerozdělení kvantifikace přírážky za „specifické riziko závislosti na skupině“ a „omezenou obchodovatelnost“; samotná tato přírážka ve výši 4 % je nepřipustná (omezená obchodovatelnost není důvodem pro přírážku), a dále má společnost oproti jiným podnikům naopak zajištěn stabilní odbyt svých výrobků (tedy zcela opačný efekt), proto přírážka za údajnou závislost na skupině je nepřipustná; přírážka za údajné kurzové riziko

je nepřípustná (společnost provádí obchody v eurech); riziková prémie České republiky je nesprávně určena (není zohledněno, že tato riziková prémie se skládá z akciového i dluhopisového trhu v poměru 2:1) výsledná hodnota rizikové prémie České republiky má tak být cca třetinová; bezriziková sazba (podle tabulky České národní banky je výnos předmětného dluhopisu do doby splatnosti 3,86 % a ne znaleckým ústavem uváděných 5,28 %). Nicméně tyto vytykané vady posudku použitého pro vytěsnění a vypracovaného na zakázku hlavního akcionáře jsou podle navrhovatele zcela podružné, jelikož je zřejmé, že hodnota jedné akcie společnosti k datu přechodu vlastnického práva (24. prosince 2010) činila cca 1 819 Kč, a to z důvodu ocenění společnosti dokonce shodným znaleckým ústavem (BDO), a to ke dni 31. prosince 2010, na částku 1 649 154 000 Kč (poděleno na jednu akcii činí hodnota jedné akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč právě částku 1 819 Kč). Podle navrhovatele v mezidobí jednoho týdne od Vánoc do Silvestra nedošlo k žádné zásadní změně hodnoty společnosti.

2. Navrhovatel původně označil jako účastníka pouze hlavního akcionáře, soud však usnesením ze dne 22. července 2013, č. j. 35 Cm 26/2013-68, přibral ve smyslu § 94 odst. 3 ve spojení s § 200e občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) do řízení i společnost (o jejíž právech se v řízení jednalo), jejíž právní předchůdkyně (Impress, a. s.) byl navrhovatel akcionářem, tedy druhého účastníka (nyní Trivium Packaging Czech Republic, s. r. o., IČO 29296803 (dále též „druhý účastník“).
3. První a druhý účastník (dále též společně jen „účastníci“) potvrdili skutkový stav uvedený navrhovatelem, a to ohledně počtu akcií hlavního akcionáře a průběhu valné hromady společnosti Impress, konané dne 12. listopadu 2010. Dále uvedli, že ke dni 7. prosince 2015 došlo k akvizici skupiny Impress ze strany skupiny Ardagh, který nebyl veřejně znám a znalecký ústav BDO, Impress i její minoritní akcionáři se o ní mohli dozvědět až po 7. prosinci 2015. Na jaře roku 2011 bylo v rámci skupiny Ardagh rozhodnuto o fúzi společnosti skupiny Ardagh v České republice. Společnost Impress, a. s. (v té době již Ardagh Metal Packaging Czech, a. s.), proto zanikla v důsledku fúze splnutím se společností Ardagh Czech Republic, s. r. o., IČO 29048125, a společností Ardagh Metal Packaging Znojmo, a. s., IČO 46347054, se vznikem nástupnické společnosti Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o. (druhý účastník, nyní Trivium Packaging Czech Republic, s. r. o.). Jako rozhodný den fúze byl stanoven 1. leden 2011 a fúze nabyla účinnosti dne 1. prosince 2011. Pro účely této fúze bylo oceněno jmění zanikající společnosti Impress, a. s., pro které byl dne 20. června 2011 znaleckým ústavem BDO vypracován znalecký posudek č. 20-06-2011/114 (dále též „znalecký posudek BDO č. 2“) s datem ocenění 31. prosince 2010. První účastník (původně Impress Metal Packaging Strojbal, B. V.) byl rozhodnutím jediného akcionáře dne 15. dubna 2011 přejmenován na Ardagh Metal Packaging Strojbal, B. V. Ten se dne 30. prosince 2011 jako zanikající společnost zúčastnil fúze sloučením se společností Ardagh Dutchco 2, B. V., jako nástupnickou společností. V důsledku této fúze Ardagh Metal Packaging Strojbal, B. V., zanikl s právním nástupcem, tzn. veškerá práva a povinnosti přešla na nástupnickou společnost Ardagh Dutchco 2, B. V. Tato společnost se dne 24. prosince 2013 jako zanikající společnost zúčastnila fúze se společností Ardagh MP Group Netherlands, B. V., jako nástupnickou společností. V důsledku této fúze společnost Ardagh Dutchco 2, B. V., zanikla s právním nástupcem, tzn. veškerá její práva a povinnosti přešla na nástupnickou společnost Ardagh MP Group Netherlands, B. V. (prvního účastníka). Společnost Impress Metal Packaging Strojbal, B. V., zanikla s právním nástupcem Ardagh MP Group Netherlands, B. V., proto tato společnost navrhla, aby soud rozhodl o procesním nástupnictví ve smyslu § 107 o. s. ř. (to soud učinil usnesením ze dne 5. října 2015, č. j. 35 Cm 26/2013-166). Dále účastníci namítali, že druhý účastník není v tomto řízení pasivně legitimován s tím, že předmětem řízení nejsou žádná jeho práva či povinnosti a není tedy důvod, aby byl účastníkem řízení. Dále k argumentaci navrhovatele účastníci uvedli, a to ohledně o cca 60 % podhodnoceného Cash Flow, že není zřejmé, z jakého důvodu má být Cash Flow podhodnocené. Způsob jeho výpočtu je uveden ve znaleckém posudku BDO č. 1, kde se jeho výpočtu znalecký

ústav BDO podrobně věnoval, a to jak pomocí analýzy minulých výsledků hospodaření společnosti, tak z hlediska jeho budoucího vývoje. Ohledně argumentu navrhovatele – nesprávného užití velikostní přírážky – účastníci uvedli, že s těmito tvrzeními nesouhlasí, když nebyla navrhovatelem odůvodněna ani ničím podložena. Účastníci je tedy považovali za značně účelové. Uvedli, že podle odborných studií dosahuje tržní kapitalizace nejmenších společností řádů několik set milionů dolarů. V tomto konkrétním případě byla hraniční hodnotou částka 214,111 milionů USD, tedy cca 4,195 miliard Kč, velikostní přírážka ve výši 3,99 % je proto podle účastníků plně odpovídající. Ohledně argumentu navrhovatele – nerozdělení kvantifikace přírážky za „specifické riziko závislosti na skupině“ a „omezenou obchodovatelnost“ – účastníci uvedli, že není zřejmé, jak navrhovatel ke svým závěrům dospěl. Přírážkou, resp. diskontem za omezenou obchodovatelnost a jejím stanovením se zabývá značná část odborné veřejnosti v oboru oceňování, jakož i odborná literatura. Přírážkou za závislost na skupině znalecký ústav BDO zohlednil skutečnost, že ve srovnání např. s jinými společnostmi v České republice, i když jsou součástí nadnárodní skupiny firem a jako takové uspokojují zakázky pouze na úrovni požadavku koncernu, jsou stále samostatnými jednotkami, které vedou vlastní obchodní a marketingové oddělení. Společnost alespoň takovou samostatnost nevykazuje. Přírážka v případě společnosti měla zohlednit tu situaci, že společnost výše zmiňovaná oddělení neprovozuje a má spíše charakter závodu. Komentáři o nepřípustnosti přírážky za kurzové riziko účastníci zcela nerozuměli a považovali je za zcela ekonomicky nelogický, když společnost ke dni 31. srpna 2010 generovala významnou kurzovou ztrátu ve výši cca 21 milionů Kč. Ohledně argumentu navrhovatele – nesprávné určení rizikové prémie České republiky – účastníci uvedli, že z vyjádření navrhovatele není zřejmé, jakou ekonomickou úvahovou linku používá a jakými zdroji ji může podložit. Způsob a zdůvodnění výpočtu účastníků obsahuje znalecký posudek BDO č. 1 (strana 92 až 93), když s tvrzením navrhovatele účastníci o výsledné hodnotě zcela nesouhlasili. Ohledně argumentu navrhovatele – bezriziková sazba – účastníci uvedli, že nesouhlasí se způsobem stanovení uvedeným navrhovatelem, když způsob a zdůvodnění výpočtu účastníků obsahuje znalecký posudek BDO č. 1 (strana 92). Účastníci uzavřeli, že posudek č. 1 byl znaleckým ústavem BDO vypracován zcela správně, s přihlédnutím k tehdy známým okolnostem, a ocenění v něm uvedené je proto přiměřené. K argumentu navrhovatele ohledně kolize znaleckých posudků účastníci uvedli, že nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že přiměřenost protiplnění má být poměřována k datu přechodu vlastnického práva vytěsněných akcií z minoritních akcionářů na hlavního akcionáře (tj. 24. prosince 2010). Datum, ke kterému by přiměřenost měla být posuzována, obchodní zákoník výslovně nestanovil. Účastníci jsou přesvědčeni, že datem pro toto poměření je datum konání valné hromady, která o vytěsnění rozhodla, neboť toto rozhodnutí je titulem pro přechod akcií. Při aplikaci pozdějšího data by hlavní akcionář nesl riziko zvýšení hodnoty akcií po dni konání valné hromady, aniž by měl právo požadovat snížení vypořádání při poklesu hodnoty akcií. Takto nespravedlivé uspořádání vztahů zákonodárce jistě nezamýšlel. Účastníci rovněž nesouhlasili s tím, že by výše protiplnění za akcie v rámci vytěsnění měla být jakkoliv odvozována ze znaleckého posudku BDO č. 2, který byl vypracován později, pro zcela jiný proces a za jiné vlastnické struktury. Srovnání obou znaleckých posudků (tj. znaleckého posudku BDO č. 1 a č. 2) není v daném případě správné a pro toto řízení relevantní, protože byly zpracovány pro jiný účel, v jiné době a v jiných podmínkách. Znalecký posudek BDO č. 1 se týkal ocenění společnosti Impress, a. s. (resp. jejích akcií), která byla součástí skupiny Impress, v rámci které byla tato společnost začleněna tak, že spřízněné osoby byly jak jejím dodavatelem, tak většinovým odběratelem. V důsledku toho měla společnost Impress, a. s., omezenou možnost generovat zisk. Toto omezení mělo logicky dopad i na hodnotu ocenění společnosti Impress i jejích akcií. Poté, co byla prodána skupina Impress (včetně společnosti Impress) skupině Ardagh, došlo k zásadní změně postavení společnosti Impress v rámci této nové skupiny. Tato změna se odrazila i ve vypracování nového finančního a business plánu společnosti Impress počítajícího s použitím synergií, ke kterým mělo v rámci skupiny Ardagh dojít, což se promítlo i do hodnoty ocenění této společnosti pro účely fúze.

Hodnota společnosti Impress se proto v rámci skupiny Ardagh skutečně razantně změnila, když nový vlastník přišel s úplně jinými vizemi a plátny rozvoje společnosti. Ocenění v rámci znaleckého posudku BDO č. 2 pak logicky a zcela správně vycházelo právě z těchto změn souvisejících se změnou vlastnické struktury. Neexistuje však důvod, proč by se měli vytěsnění akcionáři podílet na tomto nárůstu hodnoty společnosti po jejím nabytí novým vlastníkem. K vytěsnění těchto akcionářů totiž došlo původním vlastníkem, tj. v rámci struktury skupiny Impress. Vytěsnění akcionáři proto nemohou čerpat jakékoliv výhody vyplývající z následné změny skupiny vlastníka. Vytěsnění minoritních akcionářů byla přitom podstatná podmínka pro rozhodnutí skupiny Ardagh ohledně akvizice. Pokud by k vytěsnění nedošlo, je možné, že by nedošlo ani k této akvizici. Dále účastníci uvedli, že po podání návrhu proběhla mezi navrhovatelem a prvním účastníkem mimosoudní jednání o možném narovnání sporu. V rámci těchto jednání navrhovatel informoval prvního účastníka o skutečné motivaci a důvodech, pro které je vedeno toto řízení. Primární motivací navrhovatele rozhodně není ochrana práv navrhovatele či ostatních bývalých minoritních akcionářů společnosti Impress. Ostatně, i pokud by navrhovatel v řízení v plném rozsahu uspěl, získal by „pouhých“ 17 208 Kč (18 ks akcií x maximální rozdíl v ocenění obou posudku, tj. 956 Kč). Navrhovatel však zamýšlí využít § 183k odst. 3 obchodního zákoníku, které by v případě jeho úspěchu dávalo možnost dovolat se vyplacení případného navýšeného protiplnění i ostatním vytěsněným akcionářům, a to k vlastnímu prospěchu. Navrhovatel za tím účelem vytvořil právnickou osobu Ochranné Sdružení Akcionářů Impres, IČO 22881590 (dále též „sdružení akcionářů“). Navrhovatel skrze toto sdružení oslovuje (hodlá oslovit) ostatní vytěsněné akcionáře společnosti Impress a nabízet jim své služby spočívající v tzv. úkonech vedoucích ke zhodnocení jejich původního vlastnictví akcií této společnosti, a to na základě uzavření smlouvy o finančním poradenství mezi sdružením akcionářů a příslušným bývalým akcionářem (klientem). Podle smlouvy se klient zavazuje za toto poradenství zaplatit sdružení akcionářů odměnu ve výši 30 % z částky, kterou sdružení pro příslušného klienta získá (tzn., že základnou pro stanovení odměny by byla částka případného navýšení protiplnění stanovená soudem). Motivace pro uzavření smlouvy pro bývalé minoritní akcionáře je silná, protože žádný z nich návrh na přezkum výše protiplnění nepodal a bez spolupráce s navrhovatelem a jeho účasti v tomto řízení již proto nemá kvůli promlčení právo domáhat se vůči prvnímu účastníkovi přezkumu výše protiplnění. V případě, že by soud zcela vyhověl návrhu navrhovatele a stanovil, že přiměřená výše protiplnění činila 1 819 Kč za akcií (tj. o 956 Kč výše, než kolik bylo zapláceno), a zároveň by všichni vytěsnění akcionáři uzavřeli se sdružením akcionářů smlouvu, byl by příjem sdružení akcionářů (tj. navrhovatele) z takové činnosti 23 761 380 Kč. Vyplacení právě této částky si také navrhovatel stanovil jako podmínku toho, že proti prvnímu účastníkovi vezme svůj návrh zpět, což sdělil prvnímu účastníkovi v nepodepsaném dopise, který doručil do sídla jeho zástupce v srpnu 2015. Navrhovatel podáním návrhu tedy nesleduje ochranu svých vlastních práv či práv ostatních minoritních akcionářů. Vnímá ji jako prostředek pro maximalizaci vlastního zisku prostřednictvím sdružení akcionářů a svého druhu podnikatelskou aktivitu, jejímž cílem je vyvinout tlak na prvního účastníka a přimět ji případně vyplatit navrhovateli tučnou částku v rámci případného mimosoudního narovnání. Pro tento závěr svědčí i to, že navrhovatel podal návrh nepřislušnému soudu, aby tak získal dostatek času na dojednání mimosoudního narovnání s prvním účastníkem, i to, že požádal soud, aby nemusel hradit náklady řízení, čímž by pro něj byl spor v podstatě bez jakýchkoliv rizik. Tento postup je podle účastníků typickým příkladem zneužití práva, jak bylo definováno v rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. června 2000, sp. zn. 21 Cdo 992/99. Účastníci k tomu dále uvedli, že cílem a smyslem § 183m obchodního zákoníku bylo umožnit minoritním akcionářům soudní přezkum přiměřenosti výše protiplnění poskytnutého většinovým akcionářem, tj. ochrana jejich práva před případným zkrácením ze strany většinového akcionáře. Cílem v žádném případě nebylo využívat uvedeného mechanismu k vlastní obchodní činnosti a generování zisku na úkor ostatních bývalých minoritních akcionářů. Z mimosoudních jednání navrhovatele a prvního účastníka je zjevné, že

jediným skutečným cílem navrhovatele je dosáhnout zisku pro sdružení akcionářů a následně tento zisk převést z tohoto sdružení na svou osobu. Návrh navrhovatele směřující k ukončení řízení v případě, že by mu první účastník zaplatil částku 23 766 542,40 Kč, když i v případě jeho plného úspěchu je jeho maximální zisk 17 208 Kč, je jednáním v rozporu s dobrými mravy a snahou o přímé poškození prvního účastníka v jeho majetkové sféře. Kombinace zneužití tohoto řízení, snahy obohatit se díky činnosti sdružení akcionářů a nabízení ukončení řízení při zaplacení nemravné částky kompenzace představuje podle účastníků šikanózní výkon práva s cílem poškodit prvního účastníka a obstarat sobě nepřiměřený prospěch. Takové jednání navrhovatele musí být ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 7. září 2004, sp. zn. 22 Cdo 1567/2004, shledáno jednáním v rozporu s dobrými mravy. Na základě uvedeného je postup navrhovatele podle účastníků zneužitím práva, stanoveného v § 183k odst. 1 obchodního zákoníku, a to ve smyslu § 8 občanského zákoníku, který je aplikovatelný na jednání navrhovatele na základě § 3030 občanského zákoníku, nepožívá proto právní ochrany a její poskytnutí soudem by bylo v rozporu s § 8 občanského zákoníku a § 2 o. s. ř.

4. Usnesením zdejšího soudu ze dne 24. května 2018, č. j. 35 Cm 26/2013-668, bylo určeno přiměřené protiplnění za 1 kus akcie společnosti Impress, a. s., o nominální hodnotě 1 000 Kč, na 1 032 Kč. K odvolání navrhovatele bylo toto rozhodnutí usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. července 2021, č. j. 7 Cmo 5/2019-721, zrušeno a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
5. Soud provedl ve věci dokazování, provedené důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k následujícím skutkovým zjištěním:
6. Z výpisu z [redacted], ze dne 30. září 2015 soud zjistil, že navrhovatel byl vlastníkem 18 akcií společnosti (původně) Impress, a. s., a to do 27. prosince 2010.
7. Z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku ke dni 29. března 2016 soud zjistil, že navrhovatel je již od [redacted] 1993 podnikatelem s IČO [redacted], a to mj. s předmětem podnikání „výroba, obchod a služby“, od 4. listopadu 2009 mj. s oborem činnosti „poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků“ a „služby v oblasti administrativní správy a služby organizačně hospodářské povahy“. Z výpisů z internetu ke dni 29. března 2016 (www.[redacted].cz; www.[redacted].cz; www.[redacted].eu; www.[redacted].cz; http://[redacted]) soud zjistil, že navrhovatel nabízí na internetu služby mj. poradenství v oblasti cenných papírů, určení tržní hodnoty a odkup akcií, obchodování s cennými papíry.
8. Z překladů (business) článků předložených navrhovatelem soud zjistil, že již ke konci září 2010 bylo známo, že dojde k vlastnickým změnám ze skupiny Impress na skupinu Ardagh; k tomu překlady z anglicky psaných článků ze dne 25. září 2010, 26. září 2010 a 27. září 2010. Z dalších překladů (business) článků předložených navrhovatelem soud zjistil, že již dne 7. prosince 2010 bylo známo, že skupina Ardagh dokončila akvizici skupiny Impress; k tomu překlady z anglicky psaných článků ze dne 7. prosince 2010, 8. prosince 2010 a 9. prosince 2010.
9. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu BDO ze dne 7. října 2010, č. 07-10-2010/242, vyjádření znaleckého ústavu BDO ze dne 14. ledna 2016 a vyjádření zástupkyně znaleckého ústavu BDO [redacted] (při jednání soudu dne 12. února 2016) soud zjistil, že znalecký posudek BDO č. 1 byl vypracován za účelem ocenění jedné akcie na jméno jmenovité hodnoty 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu podle § 183i až § 183m obchodního zákoníku na zadání hlavního akcionáře (prvního účastníka) s tím, že znalecký ústav stanovil hodnotu jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti k datu ocenění 31. srpna 2010 ve výši 863 Kč. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu BDO ze dne 20. června 2011, č. 20-06-2011-114, soud zjistil, že znalecký posudek BDO č. 2 byl vypracován za účelem ocenění jmění

společnosti Ardagh Metal Packaging Czech, a. s., v souvislosti se zamýšlenou fúzí splynutím s Ardagh Czech Republic, s. r. o., a Ardagh Metal Packaging Znojmo, a. s., s tím, že znalecký ústav stanovil hodnotu jmění Ardagh Metal Packaging Czech, a. s., k datu ocenění 31. prosince 2010 ve výši 1 649 154 000 Kč. Ve shora uvedených vyjádřeních se znalecký ústav BDO vyjadřoval zejména k námitkám a otázkám navrhovatele.

10. Z návrhu na registraci občanského sdružení – Ochranného Sdružení Akcionářů Impress ze dne 28. června 2011 a sdělení odboru všeobecné správy, oddělení sdružování Ministerstva vnitra České republiky ze dne 22. července 2011, č. j. MV-77033-2/VS-2011, soud zjistil, že sdružení akcionářů bylo registrováno a bylo mu přiděleno identifikační číslo, zmocněncem přípravného výboru oprávněným jednat jeho jménem byl navrhovatel. Z návrhu smlouvy o finančním poradenství, která měla být uzavírána mezi klientem a Ochranným Sdružením Akcionářů Impress, IČO 22881590, sídlem Přemyslova 352/20, 278 01 Kralupy nad Vltavou, soud zjistil, že sdružení akcionářů mělo klientovi poskytovat poradenství a činit potřebné úkony vedoucí ke zhodnocení původního vlastnictví akcií klienta, a to ve větší výši, než činila hodnota protiplnění určená hlavním akcionářem, za což se klient měl zavázat poskytnout sdružení akcionářů odměnu, a to 30 % z částky, o kterou dosažená finanční hodnota přesáhne hodnotu určenou hlavním akcionářem jako protiplnění v procesu podle § 183i obchodního zákoníku podle počtu akcií klienta. Z nedatovaného dopisu navrhovatele (nepodepsaného) soud zjistil, že navrhovatel nabídl prvnímu účastníkovi, že by byl ochoten vzdát se své podnikatelské činnosti za vyplacení částky 23 700 248 Kč. Uvedl, že jeho odměna podle smlouvy o finančním poradenství by činila 30 % ze soudem přiznané částky za jednu akcií, tzn., že z rozdílu mezi cenou vyplacenou minoritním akcionářům (863 Kč) a podle navrhovatele přiměřenou cenou protiplnění (1 819 Kč) ve výši 956 Kč (pozn. soudu: $1.819 - 863 = 956$), tzn. částku 286 Kč (pozn. soudu: $956 / 100 * 30 = 286$). Částka 23 700 248 Kč odpovídá celkové odměně, kterou by navrhovatel obdržel od klientů (ostatních minoritních akcionářů) z celkového počtu 82 868 ks akcií (pozn. soudu: $286 * 82.868 = 23.700.248$).
11. Ve znaleckém posudku znaleckého ústavu Moore Stephens ZNALEX, s. r. o. (v době vypracování posudku ZNALEX, s. r. o.), ze dne 6. března 2017, č. 829/21/2017, a dodatku ze dne 3. dubna 2017 (dále též „znalecký posudek ZNALEX“) je uvedeno, že znalecký posudek BDO č. 1 nedokládá přiměřenost protiplnění s tím, že tuto lze doložit ze znaleckého posudku BDO č. 2, a to k datu 24. prosince 2010. Znalecký posudek ZNALEX byl zpracován na zadání navrhovatele, obsahoval znaleckou doložku ve smyslu § 127a o. s. ř.
12. Z vyjádření znaleckého ústavu BDO ze dne 8. května 2017 soud zjistil, že ve znaleckém posudku ZNALEX nejsou provedena žádná vlastní šetření ani nová zjištění, pouze bez dalšího zpochybňuje závěry znaleckého posudku BDO č. 1.
13. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu PRAGUE ACCOUNTING SERVICES, s. r. o. (dále též „znalecký ústav PAS“), ze dne 7. září 2017, č. A 163/2017, soud zjistil, že tento znalecký posudek (dále též „znalecký posudek PAS“) byl vypracován za účelem stanovení hodnoty kmenové akcie na jméno, ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu podle § 183i až § 183m obchodního zákoníku ke dni 31. srpna 2010 na základě skutečností uvedených ve znaleckém posudku BDO č. 1 a znaleckém posudku ZNALEX, a dále za účelem vysvětlení případného rozdílu výsledku ocenění v případných rozporech znaleckých posudků PAS a ZNALEX s identifikací chyb/nevhodného postupu, které případný rozdíl výsledku vyvolaly. Znalecký posudek PAS byl zpracován na zadání hlavního akcionáře (prvního účastníka), obsahoval znaleckou doložku ve smyslu § 127a o. s. ř. Znalecký ústav PAS uzavřel, že znalecký posudek BDO č. 2 obsahuje skutečnosti, pro které nemůže být využit jako podklad pro ocenění hodnoty společnosti Impress, a. s., a to k jakémukoli datu. Znalecký ústav PAS kromě toho dospěl k závěru, že hodnota jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., na základě skutečností uvedených ve znaleckém posudku ZNALEX ani jeho doplnění nemůže

být stanovena. Znalecký ústav PAS stanovil hodnotu jednoho kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč společnosti Impress, a. s., pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu ke dni 31. srpna 2010 ve výši 1 032 Kč. Znalecký ústav však použil při svých výpočtech přírážky (diskonty), a to přírážku za minoritu a přírážku za omezenou obchodovatelnost. Z vyjádření znaleckého ústavu PAS ze dne 8. ledna 2018 a 26. března 2018 soud zjistil, že znalecký ústav trval na závěrech znaleckého posudku PAS (i ohledně použitých metod) s tím, že jeho závěry jsou nezávislé a objektivní, když se vyjádřil i k námitkám navrhovatele, které odmítl jako nesprávná, nelogická a nepravdivá.

14. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu VGD Appraisal, s. r. o. (dále jen „znalecký ústav VGD“) ze dne 28. února 2022, č. 5/2022 (dále též „znalecký posudek VGD“), soud zjistil, že znalecký ústav měl stanovit částku, kterou dosahovala hodnota 1 kusu kmenové akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitované společností Impress k datu ocenění 24. prosince 2010, při ocenění provedeném pro účely doložení přiměřenosti protiplnění při realizaci práva výkupu podle § 183i až 183m obchodního zákoníku na základě odborného přezkoumání znaleckých posudků znaleckého ústavu BDO a současně při zohlednění závěrů usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. července 2021, č. j. 7 Cmo 5/2019-721. Předmětem ocenění byl čistý obchodní majetek společnosti Impress, tj. hodnota veškerého majetku společnosti snižená o hodnotu veškerých závazků společnosti. Znalecký ústav VGD provedl ocenění ke dni 24. prosince 2010, když čistý obchodní majetek k tomuto dni činil 1 274 213 000 Kč. Výslednou hodnotu 100 % akcií emitovaných společností Impress stanovil znalecký ústav na úrovni hodnoty čistého obchodního majetku společnosti Impress stanovené výnosovým přístupem, metodou DCF Entity (metoda diskontovaných peněžních toků pro vlastníky a věřitele). Výsledná stanovená hodnota 100 % akcií společnosti Impress pro účely stanovení přiměřené výše protiplnění v rámci nuceného přechodu účastnických cenných papírů podle znaleckého ústavu VGD činila ke dni 24. prosince 2010 částku 1 274 213 000 Kč. Základní kapitál společnosti Impress činil 906 513 000 Kč, když společnost měla celkový počet a skladbu emitovaných akcií: 4 623 akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč, 430 887 ks akcií na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč a 13 326 ks akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Znalecký ústav VGD uvedl, že stanovená hodnota 1 ks akcie vyjadřuje skutečnou vnitřní hodnotu, nikoli její tržní hodnotu, neboť hodnota jednotlivé akcie prodávané na veřejných akciových trzích by pravděpodobně obsahovala diskont za minoritu akciového podílu. Znaleckým ústavem stanovená hodnota akcie tak nezohledňuje rozložení konkrétních vlastnických akciových podílů podle jejich výše ve společnosti Impress. Tím byla podle znaleckého ústavu VGD dodržena zásada rovnosti a nediskriminace všech akcionářů jako jedna ze základních zásad českého akciového práva. Znalecký ústav tedy stanovil výslednou hodnotu 1 ks akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitované společností Impress pro účely stanovení přiměřené výše protiplnění v rámci nuceného přechodu účastnických cenných papírů ke dni 24. prosince 2010 na částku 1 405,62 Kč. Znalecký ústav nepoužil (ve smyslu závěrů odvolacího soudu) ani přírážku, tzv. diskont za likviditu či minoritu ani přírážku za omezenou obchodovatelnost. Znalecký ústav však ve svém znaleckém posudku a výpočtech použil tzv. prémii za malou tržní kapitalizaci, resp. přírážku k diskontní míře za menší společnost ve výši 3,99 %, což odůvodnil vyšší mírou rizika v případě menší společnosti (vysvětlil, že zohlednili to, že se může jednat o závod, který sice vyrábí v České republice, avšak umísťuje své produkty v rámci celé Evropy). Uvedl, že by mohla tato přírážka činit až 12,06 %. Znalecký posudek VGD byl zpracován na zadání zástupce účastníků, obsahoval znaleckou doložku ve smyslu § 127a o. s. ř.
15. Z vyjádření znaleckého ústavu VGD ze dne 24. května 2022 a výpovědí zástupců znaleckého ústavu VGD soud zjistil, že pro případ nulové výše této přírážky činila hodnota 100 % akcií 1 720 782 000 Kč a hodnota 1 ks akcie 1 898,24 Kč a pro případ 1% výše této přírážky činila hodnota 100 % akcií 1 558 567 000 Kč a hodnota 1 ks akcie 1 719,30 Kč. Znalecký ústav používal pro stanovení této přírážky srovnání akciové trhy v USA (nikoli tedy trhy v České

republice či Evropské unii), když jde o přírážku k americkým výnosům, což soud zjistil i z výpovědi zástupců znaleckého ústavu. Zástupci znaleckého ústavu VGD tvrdili, že pokud by přírážka za menší společnost nebyla použita, pak by výsledek byl mimo tržní realitu, výše diskontní sazby by neodpovídala tržní sazbě pro stanovení hodnoty společnosti.

16. Z části spisu vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 42 Cm 100/2009, konkrétně z části znaleckého posudku znaleckého ústavu PAS ze dne 31. srpna 2015, č. A 124/2015, a protokolu o jednání před soudem dne 17. září 2018 soud zjistil, že tento znalecký ústav ohledně rizikové přírážky za malou společnost uvedl, že tuto přírážku s ohledem na účel ocenění stanovil v podmínkách oceňované společnosti TENEZ, a. s., na 0 %.
17. Soud ve smyslu § 120 odst. 1 o. s. ř. neprovedl důkazy navržené navrhovatelem (znalecký posudek znaleckého ústavu APELEN Valuation, s. r. o. / nyní a. s./, ze dne 13. září 2013, č. 137-34/2013; části znaleckých posudků znaleckého ústavu PAS ze dne 25. dubna 2016, č. A 134/2016, ze dne 16. listopadu 2016, č. A 196/2016, ze dne 9. ledna 2017, č. A 102/2017, ze dne 21. dubna 2017, č. A 116/2017, ze dne 24. května 2017, č. A 122/2017, ze dne 21. července 2017, č. A 131/2017, a ze dne 24. listopadu 2017, č. A 185/2017), a to pro jejich nadbytečnost, když skutkový stav potřebný pro rozhodnutí soudu byl již dostatečně zjištěn, navíc navrhovatelem předložené důkazy byly vypracovány pro jiná soudní řízení.
18. Z ostatních provedených důkazů (výroční zpráva Impress, a. s., za rok 2009; znalecký posudek na stanovení hodnoty akcií UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., vypracovaný znaleckým ústavem BDO dne 13. listopadu 2014 pod č. 13-11-2014/194; sbírka listin Ardagh Metal Packaging Znojmo, a. s., vedená Krajským soudem v Brně pod sp. zn. B 756; konsolidovaná roční zpráva RMS Mezzanine, a. s., za rok 2010; zápis z řádné valné hromady Iveco Czech Republic, a. s., konané dne 16. března 2015; zápis z mimořádné valné hromady RMS Mezzanine, a. s., ze dne 10. listopadu 2010, stanovisko znalce Expert Group ze dne 4. října 2022) již soud nezjistil žádné podstatné skutečnosti pro skutkové a právní závěry v projednávané věci.
19. Po právní stránce soud posoudil projednávanou věc následovně:
20. Podle § 200e o. s. ř. (ve znění účinném do 31. prosince 2013) *je pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až g) a w) příslušný krajský soud, u něhož je obchodní společnost, družstvo nebo jiná právnická osoba zapsána v obchodním rejstříku, v rejstříku obecně prospěšných společností nebo v nadačním rejstříku. Jde-li o osobu, která se do těchto rejstříků nezapisuje, je příslušný krajský soud, který rozhoduje v obchodních věcech, v jehož obvodu má tato osoba svůj obecný soud. Nestanoví-li zákon, že se řízení uvedená v odstavci 1 zabývají jen na návrh, lze je zabývat i bez návrhu. Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94 odst. 1 větou první. Rozhoduje se usnesením. Ve věci lze rozhodnout bez nařízení jednání jen ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až f) a w) a jen tehdy, jestliže se neprovádí dokazování. V řízení o neplatnosti usnesení valné hromady obchodní společnosti nebo členské schůze družstva rozhodne soud o tom, že dotčené usnesení valné hromady nebo členské schůze je nicotné, i bez návrhu.*
21. Podle § 183i obchodního zákoníku (ve znění účinném do 31. prosince 2013) *osoba, která vlastní ve společnosti účastnické cenné papíry, a) jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, s nimiž jsou spojena hlasovací práva, a b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích právech ve společnosti (dále jen „hlavní akcionář“), je oprávněna požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu, která rozhodne o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na její osobu. K přijetí usnesení valné hromady je potřebný souhlas alespoň devíti desetin hlasů všech vlastníků účastnických cenných papírů, přičemž vlastníci prioritních akcií a hlavní akcionář mají vždy právo hlasovat. O rozhodnutí valné hromady se pořizuje notářský zápis, jehož přílohou je znalecký posudek o výši protiplnění v penězích nebo jiné zdůvodnění výše protiplnění. Usnesení valné hromady obsahuje také určení hlavního akcionáře, a výši protiplnění určenou podle § 183j odst. 6 a lhůtu pro poskytnutí protiplnění. Pro účely stanovení podílu podle odstavce 1 se vlastní účastnické cenné papíry v majetku společnosti rozdělí mezi vlastníky účastnických cenných papírů v poměru jmenovitých hodnot jejich účastnických cenných papírů. Hlavní akcionář je povinen předat obchodníkovi s cennými papíry, bance nebo spořitelnímu a úvěrnímu družstvu před konáním valné hromady*

peněžní prostředky ve výši potřebné k výplatě protiplnění a společnosti doložit tuto skutečnost. Výplatu protiplnění provádí banka, spořitelni a úvěrní družstvo nebo obchodník s cennými papíry.

22. Podle § 183j obchodního zákoníku svolá představenstvo valnou hromadu do 15 dnů ode dne doručení žádosti podle § 183i odst. 1 společnosti. Pozvánka na valnou hromadu nebo oznámení o jejím konání musí obsahovat také rozhodné informace o určení výše protiplnění, případně závěry znaleckého posudku, je-li vyžadován, výzvu zástavním věřitelům, aby společnosti sdělili existenci zástavního práva k účastnickým cenným papírům vydaným společností, a vyjádření představenstva k tomu, zda považuje výši protiplnění určenou podle odstavce 6 za přiměřenou. Určení hlavního akcionáře, zdůvodnění výše protiplnění, znalecký posudek podle odstavce 6, rozhodnutí České národní banky podle § 183n odst. 1, vyžaduje-li se, přístupní společnost ve svém sídle k nahlédnutí každému vlastníkovu účastnického cenného papíru; § 184a odst. 6 věta druhá a třetí se použije obdobně. Společnost, jejíž účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu nebo zahraničním trhu obdobněm regulovanému trhu, současně uveřejní informace o postupu podle § 183i odst. 1 způsobem umožňujícím dálkový přístup. Návrh usnesení valné hromady nesmí v určení výše protiplnění určovat částku nižší, než kolik určuje znalecký posudek nebo zdůvodnění výše protiplnění, není-li podle zákona znalecký posudek vyžadován. Vlastníci zastavených účastnických cenných papírů společnosti bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli o svolání valné hromady, sdělí společnosti skutečnost zastavení a osobu zástavního věřitele; upozornění na tuto povinnost se uvede v pozvánce na valnou hromadu nebo v oznámení o jejím konání. Společně se žádostí podle § 183i odst. 1 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění určení výše protiplnění, znalecký posudek, vyžaduje-li se, a rozhodnutí České národní banky podle § 183n odst. 1; hlavní akcionář nese náklady na pořízení a doručení těchto listin.
23. Podle § 183k obchodního zákoníku vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká. V případě, že vlastníci účastnického cenného papíru nevyužijí právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat. Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení. Určení nepřiměřenosti výše protiplnění nezpůsobuje neplatnost usnesení valné hromady podle § 183i odst. 1. Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 nelze zakládat na nepřiměřenosti výše protiplnění.
24. Podle § 183m obchodního zákoníku oprávněné osoby mají právo na protiplnění v penězích, jež výši určí hlavní akcionář; hlavní akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem, vyžaduje-li se, který nesmí být starší než 3 měsíce ke dni doručení žádosti podle § 183i odst. 1. Dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů a vlastníkům listinných účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 a úroku ve výši obvyklých úroků podle § 502 ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře. Obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelni a úvěrní družstvo poskytne oprávněným osobám protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle odstavce 2. Obchodník s cennými papíry, banka nebo spořitelni a úvěrní družstvo poskytne protiplnění tomu, kdo byl vlastníkem účastnických cenných papírů společnosti k okamžiku přechodu vlastnického práva podle § 183l odst. 3 (dále jen „původní vlastník“); jestliže je však prokázán vznik zástavního práva k těmto cenným papírům, poskytne se zástavnímu věřiteli; to neplatí, prokáže-li původní vlastník, že zástavní právo ještě před přechodem vlastnického práva podle § 183l odst. 3 zaniklo.
25. Jak již bylo uvedeno v předchozím meritorním rozhodnutí (citováno v odstavci 4. tohoto usnesení), soud posuzoval předmětnou věc podle hmotněprávní úpravy účinné do 31. prosince 2013, neboť k procesu vytěsnění minoritních akcionářů došlo ještě za účinnosti obchodního zákoníku (§ 183i a násl. obchodního zákoníku), jakož i podle procesněprávní úpravy účinné do 31. prosince 2013 (§ 200e o. s. ř., podle kterého se v řízení rozhoduje usnesením, nikoliv rozsudkem).

26. Soud se již v předchozím meritorním rozhodnutí (citováno v odstavci 4. tohoto usnesení) zabýval pasivní legitimační druhého účastníka, kterého přibral usnesením ze dne 22. července 2013, č. j. 35 Cm 26/2013-68, ve smyslu § 94 odst. 3 ve spojení s § 200e o. s. ř. (ve znění účinném do 31. prosince 2013) do řízení, neboť se v řízení jednalo o jeho právech (druhý účastník je právním nástupcem společnosti, jejímž byl navrhovatel akcionářem).
27. Mezi účastníky řízení nebylo sporné, že je došlo k řádnému procesu svolání mimořádné valné hromady společnosti (právní předchůdkyně druhého účastníka) na 12. listopadu 2010, a to za účelem rozhodnutí ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku. Na této mimořádné valné hromadě bylo rozhodnuto o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře, a to za protiplnění, které činilo částku 863 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcií v zaknihované podobě ve formě na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Tato výše protiplnění určená hlavním akcionářem byla doložena znaleckým posudkem BDO č. 1 (podrobnosti uvedeny v odstavci 9. tohoto usnesení).
28. V řízení bylo prokázáno, že navrhovatel byl vlastníkem 18 akcií společnosti Impress. Navrhovatel je podnikatelem v oboru poradenství v oblasti cenných papírů, určení tržní hodnoty a odkupu akcií, obchodování s cennými papíry. Navrhovatel byl zmocněncem přípravného výboru Ochranného Sdružení Akcionářů Impress, který byl oprávněn jednat jménem sdružení akcionářů. Toto sdružení nabízelo uzavření smlouvy o finančním poradenství (bývalým) minoritním akcionářům společnosti, které by za odměnu (specifikovanou v odstavci 10. tohoto usnesení) poskytoval v souvislosti s tímto řízením poradenství a služby tak, aby došlo k navýšení protiplnění za prodej akcií společnosti hlavnímu akcionáři. Dále bylo prokázáno, že koncem září 2010 bylo v ekonomických (business) kruzích známo, že dojde k vlastnickým změnám ze skupiny Impress na skupinu Ardagh; 7. prosince 2010 bylo známo, že byla tato akvizice dokončena.
29. Soud měl za prokázané, že znalecký posudek BDO č. 2, jakož i znalecký posudek ZNALEX nelze pro posouzení přiměřenosti protiplnění v tomto řízení použít, neboť nebyly zpracovány pro účely stanovení přiměřenosti protiplnění ve smyslu § 183m obchodního zákoníku. Ve znaleckém posudku BDO č. 1 a znaleckém posudku PAS byly v rozporu se závazným právním názorem odvolacího soudu, jakož i judikatury Nejvyššího soudu České republiky i Ústavního soudu použity přírážky či diskonty, a to konkrétně přírážka za minoritu, která zohledňuje stupeň kontroly podniku konkrétního akcionáře, a dále přírážka za omezenou obchodovatelnost.
30. Soud tedy přihlédl ke znaleckému posudku VGD, který byl znaleckým ústavem VGD zpracován s ohledem na rozhodnutí odvolacího soudu bez použití dvou shora uvedených přírážek. Znalecký ústav VGD provedl ocenění čistého obchodního majetku ke dni 24. prosince 2010 (podle závazného právního názoru odvolacího soudu) ve výši 1 274 213 000 Kč. Znalecký ústav VGD použil při stanovení 100 % akcií emitovaných společností Impress (na úrovni hodnoty čistého obchodního majetku) výnosový přístup, metodu DCF Entity (metoda diskontovaných peněžních toků pro vlastníky a věřitele) a stanovil výslednou hodnotu 1 ks akcie na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč pro účely stanovení přiměřené výše protiplnění v rámci nuceného přechodu akcií ke dni 24. prosince 2010 na částku 1 405,62 Kč. Při stanovení této hodnoty znalecký ústav VGD použil přírážku, tzv. prémii za malou tržní kapitalizaci, resp. přírážku k diskontní míře za menší společnost ve výši 3,99 %. Nedá se tedy říci, že by znalecký posudek VGD byl oproštěn od veškerých „nedovolených“ přírážek.
31. Soud se zabýval tím, zda i tato přírážka, resp. premie za malou tržní kapitalizaci, či diskontní míra za menší společnost, je pro stanovení přiměřenosti protiplnění v předmětné věci vhodná a použitelná. Soud poukazuje na to, že v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 42 Cm 100/2009 znalecký ústav PAS stanovil přírážku za menší společnost nulovou (uvedeno v odstavci 16. tohoto usnesení).

- 32.Soud vzal v úvahu článek JUDr. Petra Zimy (Zima, Petr, JUDr. Jeden článek a nové rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 647/15. Obchodněprávní revue. 2/2019. Praha. s. 41), ve kterém se uvádí, že přírážka k diskontní míře za menší společnost je kontroverzní. Nebyla sice řešena v uvedeném rozhodnutí Ústavního soudu, avšak úzce souvisí s přírážkou za nelikviditu, takže se na ni podle názoru autora vztahuje i citovaný náleží Ústavního soudu. Ten se zcela jasně vyjádřil k nepoužitelnosti přírážky za nedostatek likvidity při oceňování nucených transakcí vytěsnění, takže je za situace, kdy je velikostní přírážka přičitatelná právě nedostatku likvidity, při oceňování nucených transakcí zpochybněno i používání přírážek za malou velikost.
- 33.Proto soud přihlédl k vyjádření znaleckého ústavu VGD ze dne 24. května 2022 a výpovědi zástupců uvedeného znaleckého ústavu, podle kterých by pro případ nulové výše této přírážky (tzv. prémie za malou tržní kapitalizaci, resp. přírážka k diskontní míře za menší společnost) činila hodnota 100 % akcií 1 720 782 000 Kč a hodnota 1 ks akcie **1 898,24 Kč** a pro případ 1% výše této přírážky činila hodnota 100 % akcií 1 558 567 000 Kč a hodnota 1 ks akcie **1 719,30 Kč**.
- 34.Soud má za to, že k odborným námitkám navrhovatele vůči všem znaleckým posudkům se již znalecké ústavy BDO, PAS i VGD dostatečně vyjádřily, a to jak písemně, tak i v rámci výslechu jejich zástupců. Soud poukazuje na to, že právě z důvodů uvedených v § 127 odst. 1 o. s. ř. (tedy závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí) byly k důkazu provedeny znalecké posudky, a to ať již ve formě důkazu listinou (§ 129 odst. 1 o. s. ř.) či ve formě znaleckého posudku předloženého účastníkem řízení (§ 127a o. s. ř.). V řízení bylo využito i postupu podle § 127 odst. 2 o. s. ř., tedy znalecké ústavy byly soudem (i na návrhy účastníků řízení) požádány o vysvětlení, jakož byl i znalecký ústav VGD ve smyslu § 127 odst. 1 o. s. ř. vyslechnut. Znalecký ústav tak zodpověděl skutkové otázky – určení hodnoty podniku společnosti připadající na jednu akcií.
- 35.Soud tak měl zodpovědět otázku právní – výši přiměřeného protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů. Jak bylo uvedeno shora, soud přihlédl ke znaleckému posudku VGD, když však zároveň korigoval jeho závěry ve znění vyjádření znaleckého ústavu VGD a výslechu zástupců tohoto znaleckého ústavu, a to při zohlednění nižší či nulové přírážky, tedy tzv. prémie za malou tržní kapitalizaci, resp. přírážky k diskontní míře za menší společnost, neboť má za to, že žádná z přírážek nemá být, vzhledem k judikatuře Nejvyššího soudu (rozhodnutí ze dne 31. ledna 2013, sp. zn. 29 Cdo 723/2011) i Ústavního soudu (sp. zn. III. ÚS 647/15), při stanovení výše přiměřeného protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů použita. Znalecký ústav VGD navíc použil pro stanovení této přírážky srovnání akciové trhy v USA (nikoli trhy v České republice či Evropské unii), jde tedy o přírážku k americkým výnosům, což je podle názoru soudu v místních poměrech nepoužitelné. Soud tedy vzhledem ke všem okolnostem (i s přihlédnutím k obsáhlému dokazování jak znaleckými posudky, tak i výslechy znaleckého ústavu, jakož i řešení odborných otázek) dospěl ve smyslu § 132 o. s. ř. k závěru, že přiměřenému protiplnění odpovídá částka **1 819 Kč**, která je spravedlivou hodnotou přiměřeného protiplnění určená jako podíl na tržní hodnotě vlastního kapitálu společnosti Impress zjištěné výnosovým přístupem, metodou diskontovaných peněžních toků ke dni 24. prosince 2010, a to bez přírážek či diskontů (či za použití velmi nízké přírážky za menší společnost, blížíící se nule). Soud si je vědom toho, že nejde o přesnou částku, která by odpovídala částkám uvedeným v odstavci 33. tohoto usnesení (nulová či 1% přírážka za menší společnost), avšak má za to, že částka, kterou navrhovatel od počátku uváděl jako přiměřenou výši protiplnění je tou částkou, která skutečnému spravedlivému a přiměřenému protiplnění opravdu odpovídá.
- 36.Ze všech důvodů uvedených v odstavcích 25. až 35. tohoto usnesení soud podle § 183k obchodního zákoníku ve spojení s § 200e o. s. ř. (obojí ve znění účinném do 31. prosince 2013) určil, že přiměřené protiplnění za 1 kus akcie společnosti (původně) Impress, a. s., nyní Ardagh Metal Packaging Czech Republic, s. r. o., o nominální hodnotě 1 000 Kč, z důvodu přechodu vlastnického práva ke všem akciím (původně) společnosti Impress, a. s., z akcionářů

společnosti odlišných od hlavního akcionáře na hlavního akcionáře, o kterém rozhodla valná hromada (původně) společnosti Impress, a. s., konaná dne 12. listopadu 2010, činí **1 819 Kč**.

37. Jak již bylo uvedeno v předchozím meritorním rozhodnutí (citováno v odstavci 4. tohoto usnesení) k námitkám účastníků ohledně tvrzeného zneužití práva navrhovatelem, jestliže se domáhá přezkoumání přiměřenosti protiplnění a „zastupuje“ i další (bývalé) minoritní akcionáře společnosti, když za tuto činnost požaduje (prostřednictvím sdružení akcionářů) odměnu, soud konstatuje, že nepovažuje takovou činnost navrhovatele za činnost spočívající ve zneužití práva či v rozporu s dobrými mravy, když sám navrhovatel se v rámci zákona domáhá přezkoumání přiměřenosti protiplnění a v rámci svého podnikání za odměnu poskytuje poradenskou činnost ostatním (bývalým) minoritním akcionářům společnosti. Kromě toho podle § 183k odst. 3 obchodního zákoníku je soudního rozhodnutí v tomto řízení závazné i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů, kterým začne běžet promlčecí doba ode dne právní moci rozhodnutí bez ohledu na to, zda byli účastníky řízení. V tomto řízení tedy nejde pouze o zisk pro navrhovatele, ale i ostatní minoritní akcionáře.
38. K návrhu účastníků, aby nebyl přiznán úrok z prodlení z dlužné částky přiměřeného protiplnění za 1 kus akcie společnosti Impress o nominální hodnotě 1 000 Kč (z důvodu úmyslného protažování řízení ze strany navrhovatele – podle názoru účastníků) soud konstatuje, že stanovení úroku z prodlení ani zaplacení konkrétní částky není (ani nebylo) předmětem tohoto řízení. Meritem tohoto řízení bylo rozhodnutí o určení (§ 80 o. s. ř.) přiměřeného protiplnění za akcie společnosti Impress o nominální hodnotě 1 000 Kč ve smyslu § 183k obchodního zákoníku, nikoli přímo o zaplacení přiměřeného protiplnění. V tomto soud odkazuje na komentář ASPI k § 183k odst. 3 obchodního zákoníku, podle kterého „*Pravidlo třetího odstavce neznamená, že nová výše protiplnění bude ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů vyplacena automaticky. Hlavní akcionář může na základě prvního soudního sporu určit novou vyšší protiplnění pro všechny majitele dobrovolně, pokud tak však neučiní, musí se i tito majitelé svého práva domáhat soudně. Mají však ulehčenou pozici v tom, že soud již nebude zkoumat důvody vedoucí k protiplnění, ale bude se zabývat jen jeho výší. Právo žádat soudní cestou zaplacení přiměřeného protiplnění v situaci, kdy je již soud u některého z majitelů účastnických cenných papírů přezkoumal, a určit nově jeho výši, mají všechny oprávněné osoby, i když jim již marně uplynula lhůta podle prvního odstavce. Jde nikoli o nárok na stanovení samotné výše protiplnění, ale o nárok na zaplacení již konkrétního protiplnění tak, jak bylo soudem již jednou v jiném případě určeno. Toto právo potom podléhá obecné promlčecí lhůtě, která počíná běžet ode dne právní moci prvního rozhodnutí. Problémem realizace uvedené úpravy je vědomost vytěšňovaných akcionářů o tom, že některý z nich podal návrh na přezkoumání výše protiplnění.*“
39. O nákladech řízení soud rozhodl ve smyslu § 151 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., podle kterého *účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přízná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl*. Soud tedy přiznal ve věci úspěšnému navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 68 810 Kč. Tato částka je tvořena zaplaceným soudním poplatkem za podání návrhu podle položky č. 2 písm. c) Sazebníku poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném do 31. srpna 2011, ve výši 1 000 Kč, a zaplaceným soudním poplatkem za podání odvolání podle položky č. 22 bodu 1. písm. b) ve spojení s položkou č. 4, bodu 1. písm. c) Sazebníku poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve výši 2 000 Kč, paušální náhradou podle § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 písm. a) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve výši 6 300 Kč (21 písemných podání po 300 Kč; podání ze dne 3. listopadu 2015, 14. ledna 2016, 12. února 2016, 28. dubna 2016, 14. září 2016, 3. dubna 2017, 16. října 2017, 13. února 2018, 7. května 2018, 22. května 2018, 14. srpna 2018, 18. října 2018, 5. února 2019, 10. dubna 2022, 30. června 2022, 5. října 2022, 17. listopadu 2022, 4. února 2023, 15. dubna 2023, 3. června 2023 a 11. června 2023), paušální náhradou podle § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 písm. c) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve výši 2 700 Kč (9x účast na jednání před soudem po 300 Kč; jednání dne 1. října 2015, 12. února 2016, 28. dubna 2016, 9. března 2017, 9. listopadu 2017, 17. května 2018, 11. listopadu 2021, 6. října 2022

a 27. dubna 2023), paušální náhradou podle § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 písm. b) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. ve výši 9x příprava účasti na jednání ve výši 2 700 Kč (před 9 shora uvedenými jednáními; po 300 Kč), cestovným podle zákoníku práce za cesty z Ostravy do Hradce Králové a zpět (ke shora uvedeným soudním jednáním) vlakem a ubytováním před jednáním (ve dvou případech – před jednáním dne 1. října 2015 a 12. února 2016) ve výši 5 710 Kč, náhradou ve výši 48 400 Kč (2*24.200=48.400) za navrhovatelem předložený znalecký posudek znaleckým ústavem ZNALEX, včetně dodatku, celkem 68 810 Kč.

40. K tomu soud konstatuje, že ostatní navrhovatelem vyčíslené náklady považuje za náklady vynaložené nikoli účelně (některá písemná podání navrhovatele, resp. jeho zástupce). O nákladech řízení navrhovatele bylo rozhodnuto podle obsahu spisu z úřední povinnosti ve smyslu § 151 odst. 1 o. s. ř. Soud nepřiznal navrhovateli náhradu za „znalecké stanovisko k přírážkám – znalec Expert Group“ ve výši 12 060 Kč a „znalecké konzultace ve vztahu k posudkům znaleckého ústavu BDO a znaleckého ústavu VGD – znalec [REDAKCE]“ ve výši 18 026 Kč, když má za to, že tyto náklady nebyly navrhovatelem vynaloženy účelně, výsledkem jejich předložení nebyl ani důkaz ve smyslu § 127a o. s. ř.
41. Vzhledem k tomu, že proti usnesení ze dne 15. května 2023, č. j. 35 Cm 26/2013-1083, kterým bylo znaleckému ústavu VGD přiznáno znalečné, podal navrhovatel odvolání, o kterém dosud nebylo Vrchním soudem v Praze rozhodnuto (věc mu nebyla ani předložena z důvodu meritorního rozhodnutí ve věci), vyhradil si soud rozhodnout o nákladech řízení státu až poté, co bude odvolací řízení skončeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je **odvolání přípustné** a lze je podat k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Odvolání lze podat **do 15 dnů** ode dne, kdy bylo usnesení doručeno účastníku řízení, resp. jeho zástupci.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí či exekuci.

Hradec Králové 12. června 2023

Mgr. Daniela Kadlečková v. r.
soudkyně